

Kristin Sandberg
Ole Irgensvei 65c
5019 Bergen

Bergen 20.09.2019

Til høringen om Nasjonal ramme for vindkraft på land.

Om behovet for en nasjonal ramme

Hvorvidt det er behov for en nasjonal ramme for vindkraftindustri er irrelevant for meg å svare på, all den tid jeg generelt er motstander av landbasert vindkraft i sårbar natur. Hva som betegnes som sårbar natur må for en stor del bli definert av dem som bruker naturen og ikke minst av FN s føringer for naturmangfold.

Mine argumenter mot vindindustri generelt , og rundt Sognefjorden spesielt, er disse:

Røsten fra kommunene / folket:

Nesten alle kommuner i Norge som ligger innenfor nasjonal ramme sier nei til framlegget. (78 sier nei, 18 kommuner har ikke bestemt seg og 5 sier ja). Dette er et tydelig signal på folkeviljen, og nordmenns tilknytning til, og trang for, urørt natur. Signalet bør tas på alvor.

Kunnskapsgrunnlaget:

Til tross for at det er innhentet mye kunnskap for å kunne plukke ut egnete områder for vindindustri, mener miljøinstanser at kunnskapsgrunnlaget er mangelfullt. Dette kom tydelig fram på innspillsmøtet som NVE og Miljødirektoratet holdt i Bergen 23. mai. og på eksempelvis folkemøte i Sløvåg 20 juni (Gulen kommune). Lokal kunnskap er ikke kommet godt nok fram, naturkartlegging/ friluftsinnteresser/ kunnskap om kulturminner må oppdateres, mange rapporter er for gamle. Etter at FNs naturpanel la fram sin rapport i mai, om krisen i verdens naturmangfold, er det i tillegg grunn til å mene at største delen av kunnskapsgrunnlaget rett og slett er gått ut på dato. Den største trusselen mot naturmangfoldet er jo menneskets beslaglegging av landareal. Vindindustri beslaglegger enorme arealer med milevis av brede veier mellom de opptil 250 meter høye turbinene. Rapporten om naturmangfoldet er alarmerende og skal vektlegges like sterkt som klimarapporten. Vi må bli mer arealnøytrale, like mye som klimanøytrale. Vindindustri kan ikke anlegges på mangelfullt kunnskapsgrunnlag.

Energibehovet.

Vår energibruk bør være fornybar av hensyn til klimaet. I Norge kommer nærmere 100% av strømmen vi bruker fra fornybar energi. Vi har allerede et overskudd av kraft fra fornybare energikilder. Så kan det være fristende å tenke at vi skal bidra til renere energibruk i resten av Europa. Det kan høres rimelig ut. Men, ingen har kunnet uttale seg konkret om hva det reelle bidraget norsk landbasert vindkraft vil utgjøre. Vårt bidrag fra landbasert vindindustri er trolig et «musepiss i havet», og kan innhentes på mange andre smartere måter, bla.

oppgradering av gamle vannkraftverk og strømnett. Å ødelegge norsk natur, som betyr svært mye for nordmenn, på uvisst og spinkelt grunnlag, er helt uverdigg.

Splid i fredelige bygdesamfunn

Stadig større del av befolkningen stiller seg skeptisk til landbasert vindindustri etter hvert som det går opp for folk hvilke enorme naturødeleggelser dette medfører. Allerede er mange bygdesamfunn forgiftet med splid mellom tidligere gode naboer p.g.a. vindindustriens innmarsj. Folk fortviler. Å ødelegge folks nærområder setter *store* følelser i sving. Foruten å ødelegge naturen, ødelegger dette det norske samholdet blant folk. Det er riskikabelt.

Sette all landbasert utbygging på vent- Utreking av havvind.

Norge ligger i verdensklasse mht offshore kompetanse. 18.september inviterte statsministeren til et stort møte i Bergen for å diskutere mulighetene for flytende vindkraft. Hun ble møtt av stor iver og engasjement fra alle inviterte. Med så mange og sterke motforestillinger som landbasert vindindustri nå møter, må det være mulig å sette all landbasert utbygging på vent mens man utreder mulighetene, kunnskapsgrunnlaget og potensialet i havvind.

Områdene nord og sør for Sognefjorden.

Olje- og energidepartementet har akkurat nå under behandling en ankesak angående vindindustri på Dalsbotnfjellet ved innløpet til Sognefjorden. Dette området ligger innenfor Nasjonal ramme. Saken har pågått i mange år, vært slitsom og utmattende i ellers fredelige lokalsamfunn. Gulen kommune har i alle disse årene, seinest på nytt i uttale om Nasjonal ramme nå i september, motsatt seg planene om vindindustri her. Vi snakker om innløpet til *verdens lengste fjord*, som er en av Norges nasjonalskatter, et fjordområde som leder inn til UNESCOs verdensarvområder. **Det er ubegripelig umusikalsk om naturlandet Norge ødelegger denne indrefiletten av natur med vindindustri ved å plassere disse områdene i Nasjonal Ramme. Både områdene nord og sør for Sognefjorden bør UT av planen! Og områdene i Solund må aldri inn i noen plan, av samme grunn: dette er områder av nasjonal verdi.**

I et innlegg i Bergensavisen 23.mai skriver klima- og miljøminister Ola Elvestuen og olje – og energiministeren om nasjonal ramme for vindkraft. De bedyrer i sitt innlegg at det er viktig å styre lokalisering av vindindustri bort fra verdifulle og sårbare områder. Det er å håpe at i hvert fall Sognefjorden kan bli sett som et innlysende eksempel på et nasjonalt og internasjonalt særlig verdifullt og sårbart område, - og at vindindustrien styres vekk herfra.

Med vennlig hilsen
Kristin Sandberg